

Indila, Nie mów stop (Run Run)

Idziesz sam
Szukasz drogi, szukasz celu, który znam
Serce, miłość, znajdziesz je tu
Ja ci dam
Całą siebie, lek w potrzebie, uczuć łan
Weź to ode mnie.

Dlaczego mnie unikasz?
Z innymi się spotykasz
Powiedz mi, no w końcu powiedz mi.
Pomiń co mówią inni
Wszystkim oszczerstwom winni
Ludzie źli, naprawdę ludzie źli.

Więc czemu sam nam wciąż mówisz stop?
Twą postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.
Przestań już nam, nam wciąż mówić stop
Twą postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.

Będę mieć
Właśnie ciebie nim spostrzeżesz wpadniesz w sieć,
Zarzucę ją teraz.
Zaczniesz chcieć
Pragnąc kochać wszelki opór pójdzie precz
I rozum nieraz.
Codziennie wstajesz, pędzisz, gonisz aż brak ci tchu,
Marzysz, szukasz kobiety swej tej ze snu
Dzwonię, proszę cię
Halo, hallo, znowu czekam tu
Dam ci siebie
Nim sam zliczysz do stu.

Więc czemu sam nam wciąż mówisz stop?
Twą postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.
Przestań już nam, nam wciąż mówić stop
Twą postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.

Pamiętam czas wspaniałych dni
Gdy świat i nas dzieliły drzwi
Cudowną jawę budziły sny
Tęsknię do niej.
Wróć do mych ust, przytul tuż
Niech trwa więź ciał, niech świeci jedność dusz
Możemy przecież tak zostać już
Tylko chciej.

Więc czemu sam nam wciąż mówisz stop?
Twą postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.
Przestań już nam, nam wciąż mówić stop
Twą postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.

Nie mów od dzisiaj nam nigdy stop

Twą postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.
Nie mów od dzisiaj nam nigdy stop
Twa postać już widzę, ty znów gubisz trop
Od siebie dzieli nas tylko krok
A ciebie tak mało, za mało, zbyt mało.